

מסכת שבועות

פרק ז משנה א

כָּל הַנִּשְׁבָּעִין שְׁבַתֹּרָה, נִשְׁבָּעִין וְלֹא מִשְׁלָמִין. וְאִלּוּ נִשְׁבָּעִין
וְנוֹטְלִין, הַשְּׂכִיר, וְהַנֶּגְזֵל, וְהַנֶּחֱבֵל, וְשִׁכְנוּגְדוֹ חָשׂוֹד עַל
הַשְּׁבוּעָה, וְהַחֲנוּנִי עַל פְּנִקְסוֹ. הַשְּׂכִיר כִּיצַד, אָמַר לוֹ תָּן לִי
שְׂכָרִי שְׁיֵשׁ לִי בְּיָדְךָ, הוּא אוֹמֵר נִתְּתִי, וְהָלָה אוֹמֵר לֹא נִטְלֵתִי,
הוּא נִשְׁבָּע וְנוֹטֵל. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, עַד שֶׁתֵּהָא שָׁם מִקְצַת
הַדָּאָה. כִּיצַד, אָמַר לוֹ תָּן לִי שְׂכָרִי חֲמִשִּׁים דִּינָר שְׁיֵשׁ לִי
בְּיָדְךָ, וְהוּא אוֹמֵר הִתְקַבְּלָתָּ דִּינָר זָהָב: